

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Άγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία.

Τοῦ Άγίου Πλάτωνος

Ὕχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἔκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πὺρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτη γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δὲ αἰῶνος ἀποκειμένην σοί, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωήν, μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὄρωμένων καταπεφρόνηκας, ὅθεν ἔσόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἔχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὄρμᾶς, καταλύσας τὴν χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως, ἔνθα νὺν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοὶς εὐφημούσι σε.

Καὶ τρία τοῦ Άγίου Ῥωμανοῦ

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τὴν ἀσκήσει πυρούμενος, τὴν ἀθλήσει στομούμενος, ταὶς πολλαὶς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ὥραιότης, τῶν ἐν αἷματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ είρκτὴ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἔνδοξε ἀφαιρούμενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τὴν βιαία πνιγμονή, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὥφθης συνεργεῖα, Ῥωμανὲ Πνεύματος θείου, ὅθεν πιστῶς εὐφημούμέν σε.

Τητορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἀφρονας, καὶ σεπταὶς ἐνστάσεσιν ὡραῖζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτῆσαν τὴν εὔκλειαν, τῶν Άγίων Ἀθλητῶν, ὃν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγαστε, Ῥωμανὲ γενναιόφρον, μεθ' οὐ λύσιν, ὁφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ίκετευε.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Φοβερὰ καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου, τῶν γὰρ ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν Σκηνορράφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στωϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξετήν δορὰν ἀποδαρείς, καὶ τὴν κάραν ἐκτυμθείς, τὴν χύσει τῶν αἵματων αὐτοῦ, τὸν ἔχθρὸν ἀπέπνιξεν, Άλλ' ὁ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εῖς ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ίκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἄγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνίθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἅγίου Πλάτωνος ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὃ Πλάτων, μέλπω πλάτος.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'

«Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Τῆς αἰώνιου βασιλείας Ἐνδοξεῖ, τὸ καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνούντας σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ωχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θεία πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεχρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω Πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρτίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.
Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναϊδιον, μονογενὴ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκον διὸ σε, ὥρθα φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ωδὴ γ'

«Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γὴν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ μὲ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε».

΄ῶσπερ ἀνάλγητος πυρός, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμάκαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμάκαρ ἡγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς ἀεὶ διαμένοντας, καὶ στεφηφόρος ὥφθης, Πλάτων θεόφρον μακάριε.

΄Ἐπὶ τοῦ ξύλου σοῦ ταθέν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, Κατεξαίνετο δεινῶς ταὶς αἰκίαις, ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος, τῷ τοῦ Δεσπότου φύλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον

Πύλη φωτὸς φωτιστικαίς, τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις, διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνούντας σε.

Ο Εἰρήμος

«Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γὴν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ ἴμε Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σόφιαν

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφέ, πλατυνόμενον πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἡφάνισας, καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας, ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῶ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἔορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοὶ Μακάριε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν

άγίαν μνήμην σου.

**Δόξα... Ἡχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ**

Ωραῖος πεφυκῶς, νεανίας Παμμάκαρ, ἔχθρὸν τὸν παλαιόν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, τοὶς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος, ὅθεν ἄπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὕρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὕ θαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἔυλῳ ώς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ώς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὦδὴ δ'

«Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σύν τῷ προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω, Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε».

Ἀνακραθείς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἡσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητήν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος, τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ιμάτιον.

Ἴερουργός, θεῖος ἐδείχθης ώς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὄλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτόν, τῷ ὑπὲρ τῶν πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως, ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλώνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πὺρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερρῶς καὶ νεανικῶς τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάσχετον, διὸ σὲ δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἄξιως, ὑπεδέξατο θάλαμος Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον

Ως ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιάζοντα, Λογον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον, διὸ σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Ὦδὴ ε'

«Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Νυσταγμὸν σοίςβλεφάροις, ὑπνον δὲ σοὶς ὅμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἔως οὗ τὸν ὑπνον, τὸν μακάριον καὶ ὄφειλόμενον, τοὶς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοὶς ὑπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημε, πάσχων ἡγώνισαι, ώς ἀθλούντων ἄλλων, θεατὴς σὺ γενόμενος ἥθλησας, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὔρες καὶ δόξαν, πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονῶς ἐν μεθέξει Πανάριστε.

Θεοτοκίον

Λύσιν ἀμαρτημάτων, ταὶς σαις ἵκεσίαις, παράσχου τοὶς δούλοις σου, ρύομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφήμων, αἱρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὦδὴ ζ'

«Πλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Ἀνώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομάς, ὑπέφερες ἔνδοξε, Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι ρωνύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τὴν εὐπρεπεία τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων ἀεί, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς τῶν ὄρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον

Ως ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἔχώρησας, ὡς ἄγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Αειπάρθενε.

Ο Εἰρμὸς

«Πλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον τοῦ Ἅγιου Ρωμανοῦ Ὕχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ως ἀστερα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, Ρωμανὲ πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοὶς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Ἐτερον τοῦ Ἅγιου Πλάτωνος Ὕχος γ' Η Παρθένος σήμερον

Ἡ ἀγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου, ἐνθα νύν, μέτ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἀσμασι, σᾶς ἄριστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν, Βαρβάρων ρύσαι τὴν πόλιν σου Ἅγιε.

Ο Οἶκος

Τῶν Ἑλλήνων λιπῶν ἄπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαβητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἥγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων, Διὸ καὶ ὥφθη πάσιν αἰδέσιμος, καὶ ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ ποτρίδι, ἦς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς Ἅγκυρα ὑπάρχει, Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἔχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὑρίσκει, καθ' ἐκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν, Βαρβάρων ρύσαι τὴν πόλιν σου Ἅγιε.

Συναξάριον

Τὴν ΙH' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι

- Μικροῦ λαθῶν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ πλάτων,
- Πλάτων ἐκεῖνος, δὲν πλατὺ κτείνει ξίφος.
- Ὁγδοάτη δεκάτη τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνεν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ρωμανοῦ.

Στίχοι

- Τὸ καρτερόφρον Ρωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
- Σὺν χαρμονὴ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν, καὶ εἰπόν, Τὸν Χριστόν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Κόλπους Ἀβραὰμ νήπιον λαχὸν ξίφει,
- Τοὶς Βηθλεὲμ σύνεδρον ὥφθη νηπίοις.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιου ἄρτυρος Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ

Άλφαίου.

Στίχοι

- Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση.
- Ό νὺν δέ, Σωτήρ, αἴμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.
- Άλφαῖε καρτέρησον, εἰτέμνη κάραν,
- Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

Ωδὴ ζ'

«Θεοῦ συγκατάβασιν τὸ πὺρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλώνι ποτε, διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένω ποδί, ώς ἐν λειμώνι χορεύοντες ἔψαλλον, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε, μεγαλοφόνως βιώντα καὶ λέγοντα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν ἀεὶ σοὶ πάλαι ποθούμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγενημένον μιμούμενος ἔψαλλες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν ἄπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες, ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Λυθέντες Πανάμωμε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν, Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η'

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἔξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τοῦ τους ἰδών, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Περιφανεῖς ἀγῶνας μέν, ἡγωνίσω Πανεύφημε, περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν, Χριστός, σοὶ δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σὲ σκηναίς κατοικίσας, προθύμως μελωδοῦντα, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητὴ τῆς κτίσεως, σὲ νὺν προβαλλόμεθα, ὑπὲρ ὑμῶν δυσώπησον, τὴν μαρτυρική σου, παρρησία πρεσβεύων, τῶν σὲ ὑμνολογούντων, καὶ πιστῶς μελωδοῦντων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἡξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργούς σου πίστεως, ώς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὃ ἀψευδῆς διδόναι Θεός, ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγάζων, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, διὸ σὲ Θεοτόκον, ὁρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἔξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τοῦ τους ἰδών, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας».

Ωδὴ θ'

«Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὄψιστος ἐκῶν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἀνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφή, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κιλήματα, τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπόν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος, τῆς ἀϊδίου γὰρ καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς, καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἄφθαρτον, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ολην σου Μάρτυρας τὴν ζωήν, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς εὐάρεστον ζώσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες, διὸ Τρυφῆς τῆς ὑπὲρ νοῦν, Πλάτων κατηξίωσαι, ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνούντας σε.

Θεοτοκίον

Σώσόν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτηρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενὴ μὲν ἐκ Πατρός, ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα, καὶ ἀναλλοίωτον, διὸ πάντες σὲ ἀεὶ μεγαλυνομεν.

Ο Εἱρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον Γυναικες ἀκουτίσθητε

Ὥρων σου τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυρς ἔνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πείραν ἔχώρει, ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε, διὸ καὶ νὺν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας ὄντως, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.